

Sygn. akt VIII Pz 36/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie SSO Jolanta Łanowy-Klimek

SSR del. Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko Cukierni (...) M. K., A.L., J.K. spółce jawnej w T.

o odszkodowanie, odprawę pieniężną, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, wydanie świadectwa pracy, zadośćuczynienie w związku z mobbingiem, dodatek za pracę w porze nocnej

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 17 sierpnia 2017r. sygn. IV P 384/16

postanawia

oddalić zażalenie

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pz 36/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17.10.2017r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił powództwo w całości i na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego w kwocie 3 000zł.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, domagając się jego uchylecia lub zmiany poprzez nie obciążanie go kosztami procesu na zasadzie art. 102 kpc, nadto zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym. W uzasadnieniu, powód powołał się na swoją trudną sytuację finansową oraz osobistą. Podał, że od września 2017r. został zatrudniony na czas określony 3 miesięcy jako brukarz, kierowca z wynagrodzeniem w kwocie 2000zł., jego partnerce zatrudnionej na stanowisku prezesa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością obniżono wynagrodzenie do kwoty 2000zł. Wspólnie opiekują się niepełnosprawnym dzieckiem (uszkodzenie słuchu), ponoszą koszty utrzymania i leczenia, co skutkuje tym, że nie jest w stanie

ponieść kosztów procesu bez uszczerbku koniecznego do utrzymania się i swojej rodziny. Dodał, że z przyczyn zdrowotnych zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą.

Sąd II instancji zważył, co następuje;

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy słusznie – w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) – zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego.

Wyjątek od zasady ponoszenia kosztów za wynik sprawy przewiduje art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążanie jej w ogóle kosztami, jednak przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku.

Podkreślenia wymaga, że sąd nie jest zobligowany do zastosowania powyższego przepisu, a jedynie ma taką możliwość, po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy. Sądy posiadają swobodę kształtowania orzeczeń o kosztach procesu, a więc i kosztach zastępstwa procesowego, samodzielnie decydują czy na gruncie konkretnej sprawy zachodzą owe "szczególne okoliczności" o jakich mowa w powoływanym wyżej przepisie, pozwalające na odstępianie od obciążania strony przegrywającej kosztami postępowania.

W postanowieniu z dnia 24 października 2013r. sygn. IV CZ 61/13 (LEX nr 1389013) Sąd Najwyższy wskazał, iż hipoteza przepisu art. 102 k.p.c., odwołująca się do występowania "wypadków szczególnie uzasadnionych", pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu.

W ugruntowanym w tym zakresie orzecznictwie Sąd Najwyższy wskazał również, że „zastosowanie przez sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu jak i fakty leżące na zewnątrz procesu zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego” (vide postanowienie z 14 stycznia 1974r., II CZ 223/73, LEX nr 7379; postanowienie Sądu Najwyższego z 13 października 1976r., sygn. IV Pz 61/76, LEX nr 7856; postanowienie Sądu Najwyższego z 16 lutego 1981r., sygn. IV Pz 11/81, LEX nr 8307; postanowienie Sądu Najwyższego 17 kwietnia 2013r., V CZ 132/12, LEX nr 1341732).

Taką wyjątkową okolicznością nie jest w niniejszym postępowaniu charakter sprawy, tj. fakt, że powód wywodzi swoje roszczenie ze stosunku pracy. Ustawodawca nie przewidział bowiem w zakresie postępowania odrębnego jakim jest postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy, żadnych przepisów szczególnych dotyczących zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej, gdy stroną przegrywającą jest pracownik. Pracodawca czy też inny podmiot pozwany przez pracownika ma bowiem pełne prawo do reprezentacji przez profesjonalnego pełnomocnika, a ten z kolei do stosowanego wynagrodzenia z tego tytułu. Brak bowiem normatywnej podstawy szczególnego uprzywilejowania pracownika w przypadku, gdy jest on stroną przegrywającą proces.

Subiektywne przekonanie o słuszności żądania nie jest okolicznością o jakiej mowa w art. 102 k.p.c., w przeciwnym razie art. 102 k.p.c. miałyby zastosowanie w każdej sprawie, w której powództwo zostałoby oddalone.

Sąd miał na uwadze, że wprawdzie pozwana w pewnym zakresie spełniła roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa, jednakże powód nie ograniczył swoich roszczeń co skutkowało ich oddaleniem. Większość roszczeń powoda okazała się zupełnie bezzasadna, co potwierdzają prawomocne ustalenia Sądu I instancji. Wynika z nich,

że żądanie wypłaty dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nocnych czy zadośćuczynienia za mobbing i odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę nie miało żadnego uzasadnienia faktycznego. Pozwana wypłacała powodowi należne mu wynagrodzenie na bieżąco. Powód sam rozwiązał umowę o pracę z pozwaną, a podane przez niego przyczyny tej decyzji okazały się nieprawdziwe, biegły psychiatra wykluczył by problemy zdrowotne powoda miały związek ze środowiskiem pracy. Powód wytaczając pozew oparty na nieprawdziwych przesłankach winien się liczyć z obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie przeciwnej w razie jego przegrania. Aktualna sytuacja finansowa powoda również nie uzasadnia odstąpienia od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego pozwanej. Powód podjął pracę zawodową w charakterze brukarza-kierowcy, a zatem jest zdolny do pracy, wobec czego powoływanie się na uprzednie leczenie psychiatryczne nie stanowi okoliczności zwalniającej go z obowiązku poniesienie kosztów procesu. Skoro powód został dopuszczony do pracy kierowcy przez lekarza medycyny pracy, to zawieszenie działalności gospodarczej w zakresie usług kurierskich nie jest uzasadnione względami zdrowotnymi, szczególnie że nastąpiło w dniu podpisania umowy o pracę. Nie stanowi takiej przesłanki również fakt wychowania i utrzymywania dziecka z niepełnosprawnością słuchu przez obydwójga rodziców.

Reasumując, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe i rozważenie wszystkich okoliczności sprawy nie dało podstaw do jego zmiany.

Mając to na względzie, zażalenie oddalono na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. Sąd nie orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego, z uwagi na brak oświadczenia pełnomocnika z urzędu reprezentującego powoda, że opłata nie została zapłacona w całości lub części.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia